

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 marca 2016 r. na posiedzeniu bez udziału stron – w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

w sprawie D. T. C. i A. T.,

wobec których umorzono postępowanie w zakresie czynu z art. 119 § 1 k.w.,

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego,

w przedmiocie rozważenia dopuszczalności kasacji,

od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt VIII Ka [...], zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. akt XV K [...],

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 110 § 1 k.p.w.,

p o s t a n o w i ł

**I. pozostawić bez rozpoznania kasację pełnomocnika
oskarżyciela posiłkowego;**

**II. zwolnić oskarżyciela posiłkowego od kosztów sądowych za
postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

D. T. C. i A. T. zostali oskarżeni o to, że w dniu 31 sierpnia 2013 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą nieletnią, dokonali rozboju na M. K. w ten sposób, że używając przemocy w postaci uderzenia pięściami po twarzy, uderzenia butelką w głowę oraz kopania po całym ciele,

zabrali pokrzywdzonemu w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki L. [...] o wartości 300 zł, okulary korekcyjne wartości 400 zł oraz czapkę z daszkiem wartości 30 zł, powodując łączne straty w kwocie 730 zł na jego szkodę, przy czym w wyniku zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci podbiegnięć krwawych i otarć naskórka na głowie i obu powiekach lewego oka oraz na powierzchni grzbietowej prawego nadgarstka, przy czym D. C. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślnie przestępstwo podobne, zaś A. T. czynu dopuścił się mając w stopniu znacznym ograniczoną zdolność rozumienia znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem – a więc oskarżono A. T. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., zaś D. T. C. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w B., w sprawie o sygn. akt XV K [...], uznał oskarżonych za winnych tego, że w dniu 31 sierpnia 2013 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną ustaloną osobą nieletnią, dokonali kradzieży mienia w postaci telefonu komórkowego marki L. [...] o wartości 300 zł, okularów korekcyjnych wartości 400 zł oraz czapki z daszkiem wartości 30 zł, powodując łączne straty w kwocie 730 zł na szkodę M. K., a następnie po dokonaniu kradzieży w celu utrzymania się w posiadaniu uprzednio skradzionych rzeczy używali przemocy wobec pokrzywdzonego w postaci uderzenia pięściami po twarzy, uderzenia butelką w głowę oraz kopania po całym ciele, przy czym w wyniku zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci podbiegnięć krwawych i otarć naskórka na głowie i obu powiekach lewego oka oraz na powierzchni grzbietowej prawego nadgarstka, a także niewielkiego, ale trwałego upośledzenia słuchu obu uszu na tonach wysokich z towarzyszącymi przemijającymi zaburzeniami równowagi i zawrotami głowy oraz okresowymi bólami głowy i stałego szumu ucha lewego, co skutkowało naruszeniem narządu ciała lub rozstrojem zdrowia na okres przekraczający 7 dni, przy czym D. T. C. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślnie przestępstwo podobne, zaś A. T. czynu dopuścił się mając w stopniu znacznym ograniczoną zdolność rozumienia znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem – a więc uznano D. T. C. za winnego przestępstwa z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., zaś A. T. za winnego przestępstwa z art. 281 k.k. w zw. z art.

31 § 2 k.k. Za to przestępstwo Sąd skazał D. T. C. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast A. T. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto Sąd orzekł na podstawie art. 46 § 1 k.k. wobec oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt VIII Ka [...], zmienił wyrok w ten sposób, że przyjął, iż obaj oskarżeni w dniu 31 sierpnia 2013 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą nieletnią, dokonali kradzieży mienia w postaci telefonu komórkowego marki L. [...] o wartości 300 zł na szkodę M. K., a swoim działaniem wypełnili znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Następnie Sąd odwoławczy zaskarżony wyrok uchylił i na mocy art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. postępowanie w sprawie umorzył w stosunku do obydwu oskarżonych.

Kasację od tego orzeczenia wywiódł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zarzucając obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyjęcie kasacji w sprawie niniejszej nastąpiło wbrew dyspozycji art. 110 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Kasacja jako nadzwyczajny środek odwoławczy nie jest dostępna dla stron procesowych w postępowaniu o wykroczenia. Wskazany przepis przyjmuje bowiem zasadę, że skargę kasacyjną może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich, w sprawach dotyczących naruszenia praw dziecka Rzecznik Praw Dziecka, a w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także Naczelny Prokurator Wojskowy.

Przedmiotowa sprawa była, co prawda, prowadzona pierwotnie o przestępstwa z kodeksu karnego, niemniej Sąd odwoławczy uznał, że czyny te

stanowią tylko wykroczenia. Oznacza to, że same strony nie mają w takiej sytuacji prawa do wystąpienia z kasacją, mogą ją natomiast wnieść podmioty „specjalne” wskazane w art. 110 § 1 k.p.w. Należy zwrócić uwagę, że "sprawą o wykroczenie" w rozumieniu przepisu art. 110 § 1 k.p.w. jest nie tylko sprawa prowadzona w trybie przewidzianym w kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia, ale także – jak w niniejszym postępowaniu - prowadzona w oparciu o przepisy kodeksu postępowania karnego, jeżeli ostatecznie dojdzie tu do wydania orzeczenia uznającego czyn za wykroczenie. (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 kwietnia 2010 r., III KZ 29/10, Lex Nr 583869; z dnia 23 października 2003 r., IV KK 94/03, OSNKW 2004, z. 2, poz. 16*).

Wobec powyższego, na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 110 § 1 k.p.kw. przyjętą kasację należało pozostawić bez rozpoznania, gdyż została wniesiona przez osobę nieuprawnioną.